

Rom 11, 13-14

13 og 14: For jeg taler til dere hedninger. Så sant jeg er hedningenes apostel, ærer jeg tjenesten min, om jeg på noen måte kan gjøre dem nidkjære som er av mitt kjød, og frelse noen av dem.

Det trettende verset begynner med et "For" - "For jeg taler til dere hedninger". Det står altså i sammenheng med det som er talt foran, på denne måten: Jeg sa: "Har jødenes fall blitt til rikdom for verden, hvor mye mer da deres fylde!" For jeg taler til dere hedninger, dere som kanskje kunne tro at jødene ikke lå meg så tungt på hjertet, fordi jeg spesielt er hedningenes apostel. Til dere sier jeg at selv når jeg gleder meg over min tjeneste, at jeg er hedningenes apostel, så gjør jeg det også med den hensikt at det skal gjøre noen av jødene nidkjære. For (v. 15) deres omvendelse skal resultere i de herligste frukter i verden forøvrig. Slik ser sammenhengen ut til å være i disse fire versene (12-15). "Dere hedninger" betyr: dere som er født som hedninger, og så omvendt fra hedenskapen. Så sant, dvs. i den grad jeg nå er ... - hedningenes apostel. Dvs. først og fremst kalt og utvalgt til det (Apg 9: 15, 13: 2, 22: 21, Rom 15: 16, Gal 1: 16, 2: 2, m. fl.).

Denne sin tjeneste "ærer" eller opphøyer apostelen. Ikke bare med selve arbeidet, sin nidkjære og velsignelsesrike tjeneste, men også med å omtale de salige fruktene dette hadde ført til. Det ser vi han gjør mange steder i brevene sine (f. eks. Fil 4: 1, Kol 2: 5-6, 1Tess 2: 19, Tit 2: 10-14). Om jeg på noen måte kan gjøre dem nidkjære som er av mitt kjød. "Om jeg på noen måte kan" - disse ordene viser apostelens inderlige lengt og alvorlige anstrengelser for å kunne vekke sine vantro landsmenn. Og frelse noen av dem. I egentlig forstand er det bare Gud som kan frelse menneskene. Men her menes det: være et redskap til at noen blir omvendt. Her ser vi uttrykket brukt på rett måte, og da bør vi ikke ta anstøt av det, eller oppfatte det galt. Denne talemåten brukes også andre steder (se Jak 5: 19-20, Jud v. 23). Vi ser altså hvordan dette å kunne vekke noen av Israel til anger og tro, var en tosidig nød for Paulus. Det gjaldt ikke bare deres egen frelse, men også fordi deres omvendelse skal få de mest vidtrekkende og velsignede følger for hele verden. Dette sier han igjen slik: